

[PRZYUMIERAĆ *vb impf*

e jasne.

praes 3 sg przyumierã. ◇ 3 pl przyumierają.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

praw. Pozostawiać po śmierci w spadku:

przyumierać komu czego: RVchómé rzeczy/ Mąż po Zenie bierze/ y iemu ich przyvmiera GroicArt 4 (Linde s.v. przyumrzeć).

Zwrot: »([co]) matce w łono przyumierać« [o spadku przypadającym matce po śmierci dziecka]: Choćby Zoná po śmierci Mężowey wiáno iey od Mężá nánączone wzięła/ á miáláby dzieći iefzcze niewypołażone/ ktoreby potym pomárły. tedy dobrá ich wśzyftkie mátce w łono przyumieráią. SzczerbIus 147, 143; SzczerbSpecSax 115 (Linde s.v. przyumrzeć).

Formacje współrdzenne cf MRZEC.

AĆ